

Grenzeloos ouderwets

Hoi Siebe,

Belachelijk misschien, maar ik ben aan tafel gaan zitten om je een echte brief te schrijven! Misschien geeft dat trage schrijven me het gevoel dat ik even bij je ben. Ik mis onze fietstochten sinds je naar Italië bent verhuisd. Ik hoop gauw eens bij je op bezoek te komen om te zien hoe het daar is.

Vorige week ben ik al een stukje richting het zuiden afgezakt. Mijn tante werd zestig en mijn moeder had haar zus verrast met een citytrip naar Brussel, de stad waar ze allebei zijn geboren.

Al in de trein naar Brussel ging het er heel gezellig aan toe. Er werden allerlei herinneringen opgehaald. Of ze de stad nog zouden herkennen. Of ze gewoon Nederlands zouden kunnen spreken, of dat ze hun beste Frans of Engels zouden moeten gebruiken... Vroeger leek Brussel meer op een dorp, zeiden ze, maar nu is het de hoofdstad van Europa geworden. En we bedachten dat niet alleen onze tante zestig jaar was geworden, maar ook de EU.

Toen de trein in Roosendaal vlotjes de Nederlands-Belgische grens over reed, begonnen mijn tante en mijn moeder te vertellen over allerlei grensovergangen die ze zich herinnerden van vroeger, waar het altijd aanschuiven was omdat de bagage moest worden gecontroleerd. Ze herinnerden zich de franken en guldens en hoe je de prijzen moest omrekenen als je op reis ging.

Ze wilden graag een bezoekje brengen aan het Huis van de Europese Geschiedenis. Eerlijk gezegd verwachtte ik gewoon een stoffig museum, met foto's van vergaderende mensen en hooguit wat relikwieën uit de tijd voordat Europa een Unie was. Maar het bleek ontzettend leuk! Het gebouw alleen al is prachtig, heel licht en ruim, en er was een tijdelijke tentoonstelling over eten en kleding. Wist je bijvoorbeeld dat van frieten weliswaar wordt gezegd dat ze een Belgische uitvinding zijn, maar dat ze pas populair zijn geworden nadat president Jefferson ze na een reis naar Frankrijk in de VS zou hebben geïntroduceerd? En dat de hedendaagse stropdas een afgeleide is van de sjaals die Kroatische huurlingen droegen toen zij voor Frankrijk vochten, om zich zo te beschermen tegen zwaardsteken?

Ik babbel er maar op los in deze brief ... Eigenlijk net als wanneer we skypen. Maar af en toe zo'n brief op papier in een plechtige envelop met postzegel is best wel leuk! Sommige ouderwetse dingen zijn misschien zo stom nog niet, toch?

Hopelijk tot gauw ... niet op papier, maar in het echt!

Huub